

den ærbødige og indtrængende Begæring til Danmarks Konge, Regering og Rigsdag, at de ville imødekomme Amerikas Tilbud om vedvarende Guldgiftstraktater og forsøge at faa lignende Traktater oprettede med europæiske Stater, at de ville støtte Arbejdet til Fredens Betryggelse ved Bevillinger til de europæiske Fredsmøder og Verdensfredsbureauet, og at de dernæst ville fritage bort Folk for en betydelig Del af de Byrder, som ødelæggende og skadelige Kustninger paalægge, og anvende de besparede Midler til nyttige Samfundsreformer. Vi ville Broderkædet gennem Freden. Vi ville det almene Vel gennem Arbejdet."

Da Tinget ved en Beslutning i Samlingen 1892—93 har givet Tanken i dette Andragende sin Tilslutning, gør Udvalget ingen Indstilling.

II. Fra „Danst Kvindesamfund“s Fællesstyreelse om Indførelse af Haandarbejdsundervisning som obligatorisk Fag i alle Landskommuner. (Indbragt den 9de Februar 1894 af Folketingsmanden for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds, Bajer).

„Danst Kvindesamfund“s Fællesmøde er der vedtaget en Beslutning om at animode Regeringen om at indføre Haandarbejdsundervisning som obligatorisk Fag i alle Landskommuner, ligesom Tilfældet allerede er i Byerne. Folketingets Opmærksomhed bedes nu ogsaa henledet paa denne Sag. Endnu mere paa Landet end i Byerne er det nemlig af Betydning for en Husmoder, ja selv for den unge Pige, at forstaa det særlig kvindelige Haandarbejde. Alt for meget har den moderne Industri indtaget Huslidens Plads. Der gaar megen Tid til Spilde, som, hvis den blev forstandig anvendt, kunde give søleligt materielt Udbytte, medens en saadan Anvendelse af Tiden tillige vilde virke opdragende i moralsk Henseende. Skolen har nu til Dags faa stor Indflydelse paa Børnene, at det føles som et Savn, naar den ikke ogsaa udvikler Sansen for det praktiske Liv, som stiller store Krav særlig til Landboerne. For saa vidt Børnene allerede nu faa nogen Undervisning i Haandgerning, tjener den alt for ofte kun til at udvikle deres Smag for Duktus. Erfaringen fra Byernes Skoler viser nu netop, at en praktisk og metodisk anlagt Haandarbejdsundervisning, næsten mere end noget andet Skolefag, famler Børnenes Interesse og giver dem den Sans for Orden og praktisk Gerning i forskellig Retning, som kun en mangeaarig Opøvelse kan fremkalde. Medens denne i tidligere Tid kunde indhentes i Hjemmet, viser dette sig nu umuligt, idet der her ikke længere findes tilstrækkelig Interesse for Sagen eller Kundighed nok til at meddele Undervisning. For hele den kvindelige Befolkning paa Landet og for de Døgnværg, der stilles dem, vilde det derfor være af største Betydning, naar der gaves Pigebørnene en grundig Undervisning af dertil uddannede Lærere i Syning (herunder Tilskæring), Strikning, Stopning og Lappning.

Udvalget gør ingen Indstilling.